Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35260
Copyright: Innsbruck, Prämonstratenser-Chorherrenstift Wilten

Iniuria congeneracia qua ex hoc deus per seipsum mirabiliter voluit de nos
tro modo reparare ostendit de nobis quilibet sit dignitas totius humane generis
quod ita honorauit et dignificauit dum id maiestas in illa vna qua sibi tam
intime copulauit. Prosterdit simul quam preciosa sit pro qua liberanda cetera
omnia perdit in quod gre humiliter cauere debemus ne in eam naturam
tantum adeo honoratam detrapemus maculis peccatorum. Deinde nos admonet
leo iuda in quodam sermone de natiuitate dni d. Agnosce o christiane dignitatem
tuam ut diuine factus consors nature noli in veterem vilitatem degenere
quem sacrosancte ecclesie gre studium sit gre preciositatem preciosissimi precis quo
de predae diaboli emptus sum sic cetera preciosa nos habere debemus
vt de cetero nec venales nec venduibiles in diabolo esse valeamus. Quod ex
pretale videlicet voluptas perenis honor ptas aut quodcumque tale pro
quo nos sibi emere vellet. Quod per suggestione temptatorum humana
corda offerre solet vere sit vile et in comparatione ad hominis prosilitatem
sit pro nichilo reputandum. Hec docet Bernd in libro de consolatione aue d.
Homo attende quam valeas quid pro te datum sit considera. Noli te
tradere in perditionem. Et dicit d. homo ne tibi vilescas ponde te
et pretio quod pro te datum est. Pretium qui te recuit sumpsit pro te
pretium dedit. Et ego quis alius mihi tibi offerat si deum si dignatus
est esse pretium tuum non in auribus quia creatum hominum fa
cium qui nec in deum nec ex se ipsos vere caros habent et preciosos
Cum cum filiis hominum conuersamur in omnibus voluptatibus aut luto pretium
dimittimus. Aut ex timore clamoris siue venti gloriae manus in hui
modum dealys tamen nonnulli siue salutis vere dignitatis oblita pro
illis emptatente demum deserunt et se ipsos illis vere vendunt et subdunt
diabolice potestati. Dicta congeneria qua ex hoc quod creator noster
se esse commutat vt ipse nec gre suos seruos secum in se accipere secum
superbiam nam in maxime impedit ne deo misericordiam valeat edere
qui a nobis quis deberet et in nobis merito sanari in eterno superbia
no sanaretur in humana corde sunditus cum homo qui e iustus et
cuius intelligeret et corde perpeteret quo dum maiestas se pro nobis
se humiliauit quod illo qui nullus eget pro nobis pacuit et in ver
iculis sola gerana illis precedentibus merit de cito descendit et ideo
oremus quod in deitate minus voluit humanitate conuertendi quod etc
nature gemitus ex deo pro magnus voluit gratia nasci ex matre